

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

378:633

Hely

Idő

"1927"

Személy

Szerző:

Cím: *Kertészeti középiskolát állított fel a főváros az Egressy-úton*

Forrás:

Magyarország

Bp.

(Hely)

1927. 6. 30.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Kertészeti középiskolát állított fel a főváros az Egressy-úton

Két a napfényes Zuglóban, az Egressy-úton, ahol már minemnek az paloták, az házak s ahol a jó levegőtől nagyot haz a szonjas pesti szél: egy új középiskola nyílt meg. Ideálisabb környezetet a költők sem kívánhatnak maguknak, mint amint itt a kertészek kaptak a fővárostól. A gimnázium padjai helyett itt hetven holdon virággyepek nyulnak, füveházak teteje ragyog, japánkertek, parkok, kis kastélyok pompáznak, az ember lábánál elnyújtózik a hálás, az áldott anyaföld, fölötté örökké ott feszül a legszebb mennyezet, a józaga égőft, ami itt az mestaira kerül, de az mind itt terem, minden növendék azt eszi, amit ő tiltett, ő ápolt, ő szedte. Aki itt élte két, vagy négy évet, az magával viszi a föld, a rózsák, a fák, az ég, a talán még az időjárás szeretetét is, hiszen úgy ésszemőnek itt a növendékek a természettel, hogy mire elvégzik a kertészeti középiskolát, új embereké válnak, testük-lelkük felrisszül, egészséges lesz a egészen bizonyos, hogy mindannyian karszok, kamények és izmosak lesznek, mert a legdurvább munkától kezdve a rózsák beszedéséig, mindent ők végeznek el.

Ez az egészséges iskola úgy születte meg, hogy a főváros már régebb óta akarta hírdelni az alsófokú kertészkipézés (elemi iskolai szinten) és a felsőbb kiképzést nyújtó Ker-

tészeti Tanintézet (akadémia) között lévő nagy hézagot és elhátarozta, hogy közből kitalálja a Kertészeti Középiskolát. Közel volt a Női Gazdasági és Háztartási tanfolyam és a fővárosi Iskolai Nővénytartó, amelyet Vargha Márton igazgató vezetett. Puréli Győző dr. tanácsnok és Vécsy Kálmán dr. tanácsjegyző sokat dolgozott együtt a kitűnő igazgatóval, amíg sikerült átalakítani a két kendetleges alakulatot hivatalos középiskolává. Az ő érdemük az, hogy ma Magyarországon kiváló kertészek nyernek oklevelet s hogy az a magasabb szinten mennyire fontos, azt egy pár példával könnyű megvilágítani.

A lányok hamar férjhezmennek

Tíz éve dolgozik az a kertészeti telep a Zuglóban s az első időkhöz elárastották a leányok. Jó, középosztálybeli hölgyek és leányok jártak ki az iskolába, gyomláltak, tiltettek, tanultak, szerettek nagyon a szép virágokat, lelkesedtek is, kacagtak is sokat s egy szép napon bejelentették, hogy köszönik a jó levegőt, köszönik az egészséges munkát, de ők már elmennék s nem vágnak a kertészoklevél után.

— De már csak egy félévük van hátra kisasszonyok, hát miért nem várják meg!...

— Férjhez megyünk! Jobb diploma nem

kell, mint a házassági oklevél!

Ez így ment éveken át. Közben rohamosan fogyott a képzett kertészek száma Magyarországon, mert a nők férjhez mentek. Faluról felkerült kerti munkásokat léptettek elő kertészekké a gondag emberek, saját parkjukban, mert nem volt megfelelő szakember. Aki a kertészeti felső akadémiát elvégezte, az csak díszkertésznek ment s olyan kevés volt, hogy csak nagy kőművek juthattak hozzájuk. Szakítani kellett tehát a nőkkel s áttérni a rendszeres, komoly kertészkipézésre s erre csak a férfiak alkalmasak.

Milárdok mennek ki külföldre példái tulipán-hagymáért

A külföld mérhetetlen vagyontartalékot szerez a többtermelésből. Németországban és Hollandiában nem egyesületet alakítottak, hanem iskolákat állítottak fel, amelyekben egyszerűen tanítják a többtermelést. Nem írják zászlóra mint jelszót, hanem valóban többet és jobbat termelnek, mint a földéke.

— Drezda és Ehrfurt környéke szeszélyes, mondotta Vargha Márton igazgató, mégis onnan hozatja a félvilág a virágmagvakat. A mi éghajlatunk ideális, de mi még csak kiebriztezzünk a többtermeléssel. Hollandia és Dánia már teljesen átalakultak, a kertészkedés hihetetlenül intenzív. Pedig mi magyarok egyes növényekkel elláthatnók az egész világot. Tulipán-hagymáért például évenként több milliórd koronát küldünk ki külföldre. Ez a hagyma értékesebb, mint a buza. És kinlódni kell, agítani kell, hogy erről az aranyletről meggyőzzük az embereket. Öt-

hatvan milliórd forintot emeltek be az országba az Magyarországon.

zékessövárosi házinvomda 1099

„Értékesítésre Ártata vesz körül az országban”

Körülhatárolt az újjaival a köbányai és alatt és az mondja:

— Magyarok, svábok burják itt körülöttnk 700 holdon a földet, csupa „kertész”, de mind úgy ültet, termel és arat, mint ezer évvel ezelőtt. A palántát kiteszik a földbe, úgy, mint a nagyanyjuk tette. Persze: a salátájuk későn kerül ki a piacra. A burgonyát, föld borsót feltétlenül Józsefnaphoz vetik el, mert úgy csinálta az öregapjuk ha Holott ha ügyelnék a műszereket, vagy számításba vennék a külföldi meteorológiai jelentéseket, akkor három héttel korábban állhatnának ki a primőrökkel a piacra.

— Ez azt jelenti, hogy mi például a kalarabé darabjért három héttel előbb 3—4 ezer koronát kapunk, ők meg három héttel később állnak ki vele, amikor már tömegek és darabjért csak 3—4 száz koronát kapnak. Tessék azt az óriási különbséget vagon-tételekben kiszámítani... Mert ők 700 holdon Ázsiát tartanak fent, nem akarnak tanulni, sőt gyűlölnék bennünket. Pedig mi nem üzletet akarunk, mi tanítani akarunk, példát adunk, nem ragasszunk a Józsefnaphoz, ellenben vagyontartalékot emelünk ki a földből a vetési helyes időpont megválasztásával. És ilyen óriási különbségek vannak az egész termelési rendszerben.

Gyönyörűség a földdel foglalkozni

— A középiskolává átalakított intézetben 2—4 év alatt képesük ki az ifjakat kertészekké, a felnőtteket pedig ismeretterjesztő előadásokon igyekszünk felvilágosítani. A beiratkozott növendékek ingyen kapnak lakást és ételmet, az a főváros adja. Csak a tehetségesebbek fizetnek némi csekély tandíjat. Az első két év gyakorlati, a második kettő gyakorlati és elméleti oktatással zajlik le. Van hatalmas virágkertetünk, 12 üvegházunk,

10 hold díszfaiskolánk, zöldsézetünk, gyümölcsfaiskolánk, zöldségtermesztésünk. Néha bizony egész nap kapálunk. Mindenkit a szabadban tanítunk.

— S nem különös, hogy Magyarországon csak a kertészek nem kaptak földet. Ma 5—6 q az átlagtermés holdankint Magyarországon s a jóval hidegebb Németországban 15—16 q. Ha mi irányítanók a termelést évről-évre nőne ez az 5—6 q. Mert mi irásdjuk a földet, nekünk gyönyörűség a földdel foglalkozni. Németországból minden évben ostromolják a magyar földbirtokosokat, hogy termeljenek magot. Vállvonogatva utasítják vissza a nagyszerű ajánlatokat.

— Hogyan? Kivel? Ki ért ehhez? Ez a felelet. Mert se ők, se kertészeik nem vállalják a modern munkát. Nem értik, nem ismerik. A föld rejtély előttük.

A Kertészeti Középiskolát ma 33 növendék látogatja. Háromszázat is fel tudnak venni. Nem szomorú ez?